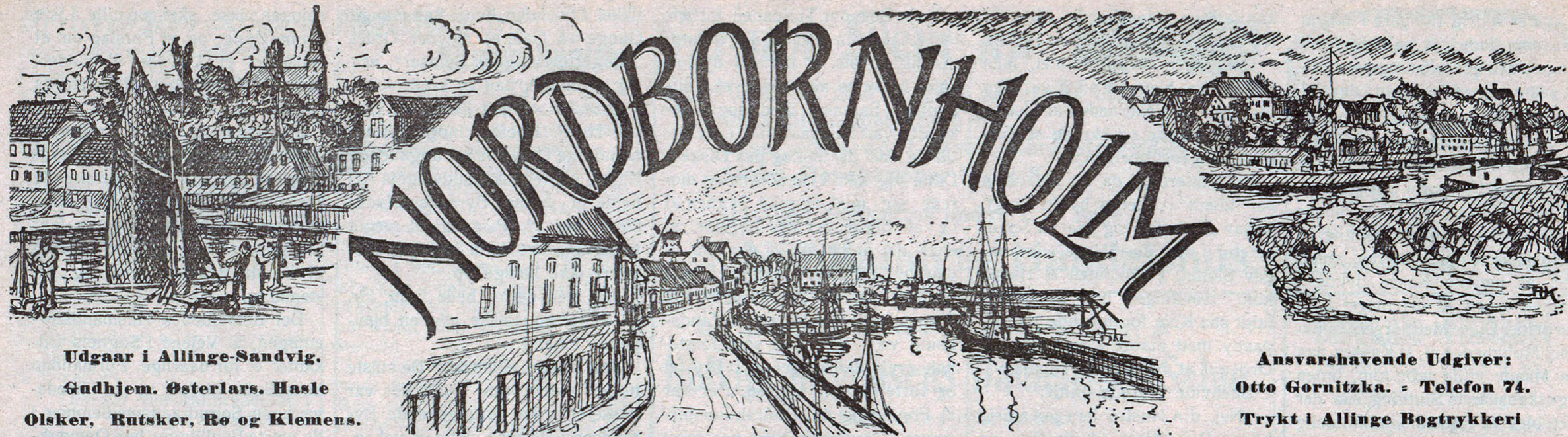

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem. Østerlars. Hasle

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 287

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm. efterl. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 17. Februar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1933

Fastelavn.

Gamle Skikke.

—o—

I Middelalderen var det Skik over hele Tyskland og ligeledes i de nordiske Lande, at man fejrede Fastelavn paa samme lystige Maade, som det sker nu i vore Dage i Sydeuropa i Nizza, Milano, Venedig osv. Der blev foranstaltet store Optog, og Folk af alle Stænder færdedes paa Gaderne fra Gry til Kvæld med Maske for Ansigtet og klædt i brogede Narredragter. Ja, selv kongelige Personer deltog i al Lystigheden, og det betragtedes som en særlig Morskab, naar Forklædningen var saa godt gennemført, at ingen kunde kende vedkommende.

Det bør dog tilføjes, at ingen af Datidens fornemme Damer deltog i al den kaade Lystighed paa Gaden; men de morede sig indenfor Hjemmets fire Vægge. Det er nok muligt, at de fornemme Damer Fraværelse bidrog til, at Fastelavnslojerne paa Gaden fik en saa løssluppen Karakter, særlig i de store Byer, som næsten ikke var til at kende igen.

Saa utroligt det end lyder, er det dog en Kendsgerning, at i Byen Basil begyndte Morskaben allerede Kl. 4 om Morgenen Fastelavnsmandag. Paa dette tidlige Tidspunkt samledes alle Skoledrengene, som bar Masker og Narredragter, paa Byens store Torv, og der holdt de et øredøvende Spektakel. De slog nemlig paa Tromme, det bedste de kunde, og derefter vandrede de et Par Timers Tid rundt i Byen og vækkede alle Beboerne med de raske Trommevirvler. Men forinden havde Politiet givet Ordre til, at Drengene ikke maatte gaa igennem visse Gader, fordi der boede Folk, som var syge og trængte til absolut Ro.

Naar Folk stod op om Morgenen, tog de straks Narredragten paa. Men hvis de var saa fattige, at de ikke havde Raad til at købe den Dragt, fandt de dog paa en Udvej. Saa lod de sig svøbe ind i Halm fra Top til Taa. Det blev bundet godt fast med Snor, og saa tog de Del i Fastelavnslojerne og agerede — Straamand.

Overalt i de snevre Gader var der Trængsel af mange Mennesker, og der høstes Piber, Trommer, Latter og drastiske Bemærkninger. Tilskuerne morede sig storartet og beundrede de mange Narredragter. Fastelavnsmandag var Forskellen paa Rang og Stand fuldstændig ophævet, og det forøgede Lystigheden i høj Grad. I den brogede Vrimmel af forklædte Personer saa man ogsaa en Mand i Narredragt løbe omkring med en lille Pose, hvori der var Aske, som han svættede Folk med. Der var ogsaa en anden Mand, som løb omkring paa Gaden med en Pose; men den

var fuld af Nodder, som han rundhaandet delte ud til Børnene.

Efter Datidens Smag var Løjerne ret grovkornede; men af harmløs Art. Haandværkerne spillede en meget fremtrædende Rolle. De arrangerede ofte store Optog, som ved højlys Dag vandrede gennem Gaden og var Genstand for megen Opmærksomhed. Det forstaa man bedre, naar man hører, at engang var der et Optog af Bagere, som bar en Kage, der var 5 Alen lang, og som var bagt af 12 Skæpper Hvedemel. I Kongensberg var der et Optog af 91 glade Slagtersvende, som var klædt i rene Arbejdsdragter. De vandrede gennem Byen med en Pølse, der var 596 Alen lang, og som vejede 434 Pund! Iøvrigt deltog Slagterne i Løjerne med Liv og Lyst. De var ofte iført store laadne Skind og gik rundt og gebærdede sig som Dyr. De brølede og brægede ligesom Køer og Faar.

Følgende Begivenhed fandt Sted i København i Aaret 1689. Her var der en Mand, som Fastelavnsmandag midt paa Amagertorv lod stege en hel Okse i Nærværelsen af mange Tilskuere, som han bagefter traktede med et Stykke varm Oksesteg og et Glas Vin.

Narredragterne var undertiden meget smukke og forestillede historiske Personer, Nonner, Munke, drabelige Landsknægte, Riddere, Jægere, Djævle o. s. v. Undertiden anvendte rige Folk mange Penge paa disse Dragter, der blev forarbejdet af det fineste Materiale. Det ses af en gammel Regnskabsbog, at i Aaret 1562 fik en Skræder udbetalt 400 Kr. som Forskud paa en Narredragt, han arbejdede paa til Kong Erik XIV. Der var mange Penge efter Datidens Forhold. De smukke, kostbare Narredragter betragtede Folk som Værdigenstande, og derfor gik de i Arv i Slægten. Vi ved, at en fornem Adelsdame, Sidsel Oxe, engang arvede to Fastelavns-Skæg(!) efter sin Slægtning Peder Oxe. Hun kunde ganske vist ikke selv bruge dem; men hun kunde bytte dem bort for noget andet, hun syntes bedre om.

Fastelavnsmandag havde enhver Person, der bar Narredragt og Maske, Ret til uden videre at gaa ind i et fremmed Hus og ugenert rende gennem alle Stuerne fra Kælder til Loft og foretage sig alt, hvad man i Øjeblikket havde Lyst til. Det er en Selvfølge, at disse selvbudne Gæster ofte tog sig saadanne Friheder, at deres Besøg vagte mere Harm end Fornøjelse. Derfor er det ikke saa underligt, at Myndighederne Tid efter anden søgte at lægge en Dæmper paa Lystigheden og indskrænkede Friheden baade i den ene og anden Retning. Som et vigtigt Led i disse Bestræbelser blev det dengang forbudt alle Studenterne i København

at klæde sig i Narredragt, og som man kan tænke sig, blev de i den Anledning meget vrede.

Hvorledes man fejrede Fastelavn ved Hoffet i København fremgaar af en Beretning fra Aaret 1694, hvori det bl. a. hedder:

Til Fastelavn ifører Kongen, Dronningen, hele den kongelige Familie samt de inden- og udenlandske Ministre og indvidere alle de Personer, som er knyttet til Hoffet, sig hollandske Bondedragter, og saaledes udstaffet kører hele Selskabet i mange Vogne ud til Amager. Her danser Kongefamilien og Hoffets Damer og Herre og alle Ministrene til Musik af Sækkepiber og skurrende Violiner.

I Pauserne mellem Dansene spiser det kongelige Selskab almindelig Landsbykost af Lurfade og benytter Træskeer! Naar nu alle de kongelige Personer og det store Følge har tilbragt Dagen med al denne Morskab, hvor ingen tager synderlig Hensyn til den kongelige eller anden Rang, saa kører man hjem til København igen om Aftenen og tilbringer Natten med et Bal paa Slottet iført det samme Bondekostume, som man har baa- ret hele Dagen. — — —

Fastelavn var oprindeligt en Vaar-

fest, som for flere Tusind Aar siden fejredes af Glæde over, at Vinteren nu snart var forbi, og ved den Lejlighed blev der bragt Ofre til Afguderne, og saa maatte mange Høns og Haner lade deres Liv. De blev nemlig spist til Festmaaltidet.

I mange Hjem har det været Skik i Tidernes Løb at spise de saakaldte Fastelavns Høns! Naar man ved det, forstaa man bedre, at der under de lystige Karnevals-fester, som i vore Dage fejres i Nizza, Köln, Venedig, München o.s.v., i det store Optog ses en stor Vogn, som er smukt pyntet med Blomster og forspændt med en Hane lavet af Pappasche, og den er saa høj som et Hus. I denne Vogn sidder selveste Prins Karneval klædt i en prægtig Ridderdragt.

I fordums Tid var det en yndet Fornøjelse i England, at nogle unge Mennesker i Nærværelsen af mange Tilskuere ude paa en Mark jagede efter en løssluppen Hane, og undertiden blev det stakkels Dyr forfulgt i flere Timer, lige indtil det styrtede død om. Denne mærkelige Skik er en Rest af Oldtidens barbariske Dyrefringer til Fastelavn.

Fjældstauan og dens Ejer, Rektor Hartvig Møller, den danske Spejderfører, der forleden fyldte 60 Aar.

Rektor Hartvig Møllers Fader var Apoteker i Nexø, saa allerede fra Drengesaarene elskede Hartvig Møller den bornholmske Natur. — Som teologisk Kandidat og Lærer i København var han en trofast Feriegæst her paa Øen og bragte Venner og Elever med. Skolerejser var den Gang et næsten ukendt Begreb, men Hartvig Møller og Ritmester Lembke dannede som Docent ved Universitetet, Oscar Hansens Tilskyndelse Danmarks første Spejderkorps. Denne Friluftsbewægelse har efterhaanden faaet stor Betydning for den opvoksende Ungdom, der oprettes Vandrehjem, og Statsbanerne yder gratis Befordring af Feriebørn overalt i Danmark, blot de er under en Lærers Følgeskab. Møller købte Fjældstauan i Paradisbakkerne og indrettede den efter tysk Mønster, saaledes at al vandreng Ungdom kan gaa ind til Rentier Koføed, Aasen, Nexø, og faa udleveret Nøjen til Huset sammen med en Formaning om at gøre pænt rent efter sig. De kan saa bo deroppe, lave deres Mad paa Komfuret og finde den bedste Seng — om den da ikke allerede er optaget af en anden. Dette Hus skylder dansk Ungdom Rektor Tak for. Der kommer rejsende fra hele Landet, imellem 1500—2000 Børn overnatter paa Fjældstauan fra 1—8 Dage hvert Aar, og Bevægelsen har bredt sig, saa der sidste Aar overnattede 22000 Børn i Vandrherberger Landet over.

Rektor Møllers 60 Aars Fødselsdag formede sig som en Hyldest fra unge og gamle Venner, og hans Livsgerning blev omtalt i Pressen.

Hvad der er udrettet.

Arkiv og Vedtægter m. m.

—o—

Den, der for Aar tilbage fik Lov at kigge ind i Værelset, der rummer Allinge-Sandvig Kommunes Arkiv, fik Indtryk af at være havnet i det Pulterkammer hos en Bogtrykker, hvor alt Papir, der ikke duer, bliver opbevaret til næste Vaskedag for at gøre Tjeneste som Brændsel under Murgryden.

Træffer man i disse Tider vor Borgmester i særlig godt Humør — og det gør man som Regel — kan det være han napper en blidelig i Trøjeflisen og fører en gennem underlige Gange og Rum ind i Arkivet, hvor han fremviser Mængder af Pakker, alle forsynede med Indholdsfortegnelse og Aarstal. Saa faar man Forklaring over, at Pakkerne indeholder Kommunens Regnskaber, Afskrifter af modtagne og afsendte Skrivelser, udskrevne Protokoller o. s. v., lige fra Aaret 1869 til 1933.

Husk paa, siger Borgmesteren, at det sidste Byraads Mænd blev valgt for at bringe fast Orden i alt det flydende, og det har vi gjort. Det er saa rart nemt for Administrationen, naar den skal undersøge en Sag, der maaske ligger adskillige Aar tilbage i Tiden, hurtigt at kunne finde Aarstallet, og derefter det søgte. Naturligvis giver man Borgmesteren Ret og søger i faa beskedne Ord at yde ham sin Anerkendelse. Stolt som en Triumfator slutter Borgmesteren af med at bedyre, at den pinligste Nøjagtighed bør raade over alt, hvad der tilhører vor fælles Husholdning: Kommunen.

Vi stakkels Mennesker er jo fra Vugge til Grav indkapslet i saa mange Vedtægter, Paragrafer og Bestemmelser, at man skal navigere med stor Behændighed for at slippe nogenlunde helskindet igen.

I sidste Byraadsperiode er der lavet adskillige ny af den Slags eller omkalfatret paa de gamle.

Der er udarbejdet ny Havne- og Brotakster. Dette har voldt meget Besvær, da der skulde samarbejdes med Udvalg fra andre Byer samt med Repræsentanter for Landbruget. En Snæs Møder er i den Anledning afholdt udenfor vor Kommunes Grænser.

Endvidere er der udarbejdet en ny Sundhedsvedtægt, Beværtervedtægt, Vedtægt for Handel med og Omførsel af Varer, Instruks for Skorstensfejeren, Reglement for Ordenens Overholdelse og Sejlads paa vore Havne, Tillæg til Vedtægt for Brandvæsenet og Vedtægt for Ligning af personlig Kommuneskat og Opkrævning af samme.

Det var dog en nydelig Buket, men Borgmesteren følger da ogsaa

til, at der aldrig tidligere i nogen Byraadsperiode er afholdt saa mange Udvalgsmøder og gennemført saa mange Sager som i denne!

P. S. Maa jeg under Behandlingen af disse Smaasager tilføje en Smule fra Hjælpekassen.

Navnlig i Fjor og i Fortjor blev der fra de Folks Side, der plejer at faa en lille Haandsrækning af Hjælpekassen om Vinteren, anket over, at nævnte Kasse deltog i Financieringen af det meget Kloakarbejde. Disse Medborgere tænkte sig Muligheden af, at Kassen paa den Maade vilde løbe tom, inden Regnskabsaarets Slutning, saa der intet blev at udbetale i almindelig Understøttelse. — Det skete nu ikke.

Endvidere hævdede disse Kritikere, at den Slags Deltagen i kommunale Arbejder fra Hjælpekassens Side var ulovlig, og deri havde de Ret; men spurgte man dem, hvori Ulovligheden bestod, meldte de straks Pas.

Jeg vil gøre et Forsøg paa at forklare, hvor det ulovlige laa.

For nogle Aar siden f. Eks. havde Hjælpekassen en Udbetaling af Kr. 20,000. Deraf godtgjorde (refunderede) Staten Kommunen Kr. 700. Det bliver en Godtgørelse af 3½ pCt.

Naar nu Hjælpekassen til Kloakarbejdet tilskød Kr. 1000, vil det sige, at Staten blev „snydt og narret“, som han sagde Jens Busk, for hele 35 Kroner til Fordel for Arbejder udført i Allinge-Sandvig.

Ja, deri bestod Ulovligheden, Altsaa ærede Kritikere! Stik Sværdet i Balgen og undlad herefter at drage det for en saadan Bagatels Skyld; thi hvad skete der: Kommunen fik udført en Del nyt-tigt Arbejde, og Arbejderne fik for en Gangs Skyld atter en ordentlig Ugeløn i nogle Uger, hvilket i høj Grad var tiltrængt, og Hjælpekassen havde fremdeles Midler nok til at understøtte enhver virkelig trængende Ansøger.

H. P.

Vintergækken.

Et Sagn.

—:—

For mange, mange Aar siden boede der i et stort Rige en Konge, som havde en lille Datter, der var saa yndig, at der blev paastaaet, at hendes Lige fandtes ikke. Og da hun tilmed var Godheden selv, var hun elsket af alle. Hun hed Snehvide.

Da hun voksede til, meldte den ene Bejler sig efter den anden og friede; men Snehvide svarede Nej til dem alle uden Undtagelse.

En Dag kom en saare mægtig Høvding til Slottet og bad om at blive lukket ind. Han vilde bejle til Prinsesse Snehvide. Porten blev lukket op, og Høvdingen fik Foretræde for Snehvide. Han forstod vældigt at belægge sine Ord, og da han var meget smuk, var han ikke fri for at gøre Indtryk paa Snehvide. Men hun vilde betænke sig, og Høvdingen blev nogle Dage paa Slottet. Længe varede det dog ikke, førend Snehvide opdagede, at hans Hjerte slet ikke svarede til hans Ydre, og da han desuden var Hedning, — Snehvide var Kristen — meddelte hun ham kort og godt, at hun aldrig kunde blive hans Hustru.

Høvdingen, der ellers altid plejede at faa sin Vilje, blev meget vred, men bekæmpede sin Vrede og drog bort. Længe varede det dog ikke, førend han kom igen; den smukke, fine, dejlige Prinsesse havde gjort et saa dybt Indtryk paa ham, at han mente ikke at

kunne leve uden hende. Men atter fik han Afslag paa sin Bejlen.

Høvdingen forlod Slottet, men rejste ikke hjem til sit Rige. Han tog Ophold i Nærheden af Slottet, thi han maatte og skulde se Snehvide engang imellem.

En Vinterdag, da alt i Naturen var klædt i Sneens hvide Dragt, begav Snehvide sig paa en Spadseretur i den store Have, som omgav Slottet. I Udkanten af Haven kom Høvdingen hen til hende, faldt paa Knæ foran hende og bad paany med mange kønne og søde Ord om at blive hans Hustru.

Snehvide svarede mildt:

„Nej, din Hustru kan jeg aldrig blive. Rejs hjem til dit Rige og glem mig!“

„Aah, nej, Snehvide! Jeg kan ikke leve uden Dig,“ bad Høvdingen.

Men Snehvide svarede:

„Jeg kan aldrig komme til at elske Dig, rejs Dig, gaa din Vej og kom aldrig mere for mine Øjne.“

Derpaa vendte Snehvide sig og begyndte at gaa op mod Slottet.

Men ved Tanken om, at en anden Mand engang skulde opnaa den store Lykke at faa Snehvide til Kone, blev Høvdingen aldeles rasende, tog et Par Skridt, løftede sit Sværd og huggede Snehvidened.

Med et Suk segnede hun om og hviskede;

„Krist i Himlen tilgive Dig!“

Det blev Snehvides sidste Ord, og de var sagt med saa blid og øm Stemme, at de gik den raa Høvding til Hjertet.

Men se! Der hvor Snehvides uskyldige Blod vædede Sneen, spirede nogle yndige smaa hvide Blomster frem. Det var Vintergækker.

Saaledes fortæller Sagnet om Vintergækkens Tilblivelse. Og hvert Aar midt i Vinteren, naar alt er dækket af Sne, spirer Vintergækken frem som Forløberen for Sommerens store Blomsterhær. Og som Prinsesse Snehvide var smuk, fin og yndig, saaledes er den lille Vintergæk det ogsaa.

Tulipanen.

Den over hele Verden saa yndede Blomst Tulipanen stammer vistnok fra Persien. Hvornaar den er kommet til Europa, vides ikke med Bestemthed, men i sidste Halvdel af de sekstende Aarhundrede skal den være kommet til Tyskland, og omkring ved 1560 holdt den sit Indtog i Holland. Folk kappedes om at fremelske nye Farver og Former, og allerede i Begyndelsen af det 17 Aarhundrede fandtes der omkring 216 forskellige Sorter.

I Holland blev Tulipanen modtaget med Begejstring. Folk gav med Glæde umaadelige Summer for at komme til at eje en sjælden Sort. Man har saaledes Eksempler paa, at et enkelt Løg har kostet indtil ca. 1000 Kr. Ja, et Hus paa Hovedgaden i Haarlem har været solgt for et eneste Tulipanløg.

At Folks Begejstring for Tulipanen gik for vidt, findes der adskillige Eksempler paa. Her skal nævnes eet: En Mand havde købt et Tulipanløg, hvortil der ikke skulde findes Mage i hele Landet. Prisen var umaadelig stor. Men noget efter fik han til sin Rædsel at vide, at der i Haarlem skulde findes et Løg afsamme Slags. Og uden Tøven begav Manden sig til Haarlem og købte Løget. Næppe havde han faaet Løget i Hænderne, føred han kastede det paa Jorden, og triumferende raabte han:

„Nu er min Tulipan den eneste i Verden!“

I sin Bog om Tulipanen fortæller C. Hansen om en ung Mand, der fik at føle, at det var dyrt at være tankeløs angaaende et Tulipanløg: Sammen med nogle Bekendte var han gaaet ind i en Butik og saa der et Løg paa Disken. Dette tog han i Hænderne og morede sig med at pille Skallen af og at bryde det ene Løgskæl af efter det andet for at naa ind til den hvide Spire i Midten. Denne Tulipan var en „Van Eyck“. Da Ejeren blev den begaaede Vandalisme va'r, blev han som forstetnet, greb Ødelæggeren i Brystet og førte ham til Vagten. Her var al Forsikring om Distraktion forgæves. Gerningen blev paastaaet foretaget i ond Hensigt og ikke af Videbegær. Tribunalet affattede derfor en Dom, som lød paa en Skadeerstatning af 6000 Kr. og paa, at Ødelæggeren af Løget skulde blive i Fængsel, indtil der var stillet fornøden Sikkerhed for Kapitalen.

Af alle Europas Lande er Holland det Land, som egner sig bedst for Tulipandyrkning. Særlig ved Haarlem findes umaadelige Area-ler med Tulipaner og andre Løg-vækster, og Blomsterdyrkingen er en vigtig Indtægtskilde for Hol-lænderne.

Hvormange Sorter Tulipaner, der findes, vides ikke med Bestemthed, men der eksisterer vistnok langt over 2000.

Fra Uge til Uge.

—0—

Borgerforeningen

afholdt Generalforsamling d. 10. Februar paa „Hammershus“.

Der var mødt en hel Del Medlemmer og enkelte andre.

Formanden, Hr. Postmester Christensen, bød velkommen og meddelte Indholdet af Dagsordenen. — Hr. Politibetjent Larsen blev valgt til Dirigent.

Regnskabet blev oplæst og godkendt. Det udviste en Kassebeholdning paa Kr. 70,00

Bestyrelsesvalg: D'hrr. Postm. Christensen, Ingeniør Andersen og Politibetjent Larsen, der alle sad i den gamle Bestyrelse, nægtede at modtage Genvalg.

Valgte blev: Borgmester Bloch, Lærer H. P. Koefoed, Snedkerm. Th. Jørgensen, Fiskehandl. Chr. Lind, Fyrmester Saxtorph, Snedker Hillebrandt Lind, Bygmester Peter Pedersen, Kulhandler L. Nielsen, Karetmager Pedersen.

Borgmesteren gav derefter en omfattende og klar Redegørelse for Kommunens Stilling nu ved Byraadsperiodens Afslutning.

Hr. Ingeniør Andersen kritiserede saavel Borgm. Stilling til de gamle Skatterestanter som enkelte Udtalelser i „Nordbornholm“. Borgm. replicerede og uddybede yderligere sit Standpunkt til Skatterestanterne.

Under Mødet indløb Telegram fra Kaptajn K. E. S. Koefoed. Forsamlingen kvitterede ved at ud-nævne Kaptajnen til Æresmedlem af Foreningen.

Den paa Mødet opstillede Kandidatliste vil senere blive offentliggjort.

H. P.

Rigtige Oplysninger.

—0—

Ja, nu hænger jeg slemt paa den. Hvordan i al Verden skal jeg klare den? Min kære Kollega i Kasse- og Regnskabsudvalget, L. Pedersen, har skrevet en lang Ar-

tikkel i Socialen, hvori han mange Gange (4 Gange) nævner Ordet „Borgerforeningens Spidser“, saa jeg er bange, han er vred! —

Grunden er, jeg har givet Lærer H. P. Koefoed nogle tildels mundtlige Oplysninger angaaende Kasse- og Regnskabsudvalgets Arbejde i denne Byraadsperiode; disse har H. P. gengivet meget nøjagtigt, saa ham kan jeg desværre ikke hænge op.

Jeg maa derfor bede Dem, Hr. L. Pedersen, række mig en hjælpende Haand.

Jeg troede ellers ikke De vidste noget videre om, hvad der var passeret i den forudgaaende Byraadsperiode, men dette er vel ogsaa Fejl? —

Altsaa, vil De ikke give mig nogle faa Oplysninger.

Anser De de 2268 Kr. 84 Øre, der laa i Kommunens Kasse d. 1. April 1929, som Kommunens virkelige Kassebeholdning — altsaa rigtige Penge.

Var det Dem ikke bekendt, at Størstedelen af den saakaldte Kassebeholdning var Gasmønter.

Og har De glemt, at mange Mennesker havde Penge tilgode. Endog i enkelte Tilfælde Penge, som var udlagt for Kommunen efter Ordre. — Disse Beløb var saa store, at Udbetalingerne, der normalt var ca. 12000 Kr. i Tiden fra d. 1. til 3. i hver Maaned, i April Maaned løb op paa over 15000 Kr. paa 3 Dage. Altsaa, man kan uden Overdrivelse sige, at Kassen var tom. —

Saa har vi Vekslen paa 15000 Kr. Den er omsat d. 31. Marts 1929, siger Pedersen. Dette er rigtigt; men det var desværre ulovligt! — Enten Pengene er modtaget paa Vekslen d. 31. Marts eller nogle Maaneder før, er Sagen uvedkommende. Pedersen maa som Medlem af Kasse- og Regnskabsudvalget vide, at Havnens Penge var inddraget i Kommunens Kassebeholdning, og havde været der i lang Tid; og da Kommunens Kasse ikke var i Stand til at indløse Vekslen, blev denne omsat, altsaa, Vekslen dækkede Havnens Penge! Var Vekslen derimod blevet indfriet, havde Havnens Kassebeholdning været borte.

Hr. Pedersen mener, at det nye Byraad maatte have 3 Maaneder for at indse Nødvendigheden af, at dette Veksellaan var optaget, og mener, at vi ogsaa kom til at indse dette. Fuldstændig i Strid med Sandheden. — Der var kun een Nødstilstand, der kunde begrunde Optagelsen af dette Veksellaan, nemlig, at det daværende Byraad manglede Evne til at indkassere Skatterne. Nogle af Byraadets Medlemmer skyldte endda saa store Beløb, at disse, ved selv at indbetale sine Restancer, kunde have bragt Vekselen ned paa et meget lille Beløb.

Angaaende mine Indberetninger til Ministerierne, saa er disse altid rigtige og med Navns Underskrift. Saa Hr. Pedersen skal ikke være bange for, at han faar Ubehageligheder for min Skyld.

M. Bloch.

Olsker Husmandsforening

holdt Onsdag Aften et Medlemsmøde, hvortil var mødt lidt over 50 Medlemmer. Formanden indledede om kommunale Forhold og Sogneraadvalget.

Anton Haagensen valgtes til Ordstyrer.

Der forelaa Forespørgsel fra socialdemokratisk Forening om et muligt Samarbejde om en fælles Kandidatliste til Valget. Dette kunde Husmandsf. ikke gaa ind paa. Afstemningen resulterede i, at For-

eningen ikke skal opstille Liste denne Gang, og et Forslag om at nedsætte et Udvalg til Underhaandsforhandlinger forkastedes ogsaa.

Spørgsmaalet om Fredsvalg drøftedes, hvortil Formanden svarede, at det under de nuværende Forhold maa betragtes som mere hensigtsmæssigt, at Vælgerne faar Lejlighed til at give deres Mening til Kende gennem personlig Afstemning.

Det bebrejdedes Husmandsforeningen, at Vejene i Sognets Udkanter er for daarlige. Formanden henstillede derfor, at de tilstedeværende Sogndraadsmedlemmer i de næste Bevillinger har Opmærksomheden henvendt paa de bundløse Veje.

Forskellige andre Forhold omtaltes. Efter en livlig og interessant Diskussion sluttede Dirigenten Mødet med en Tak for det gode Forløb. K.

Den kommunale Vælgerf.

holder Møde Torsdag d. 23. ds. paa Hotel Allinge, hvor Forslag til Kandidatliste til Byraadsvalget vil blive fremlagt. — Derefter fæles Kaffebrød og anden Underholdning i Anledning af Foreningens 25 Aar. Det henstilles indtrængende til Medlemmerne at give Møde.

Frelsens Hørs Vinterfest

i Hasle var godt besøgt og Harmonika-Virtuosen høstede megen Bifald. I Dag og i Morgen gentages Festen i Allinge.

Selskabelig Forenings Karneval er udsat til 4. Marts.

Gymnastikforeningen

havde Glæde af sit Arrangement med de Nexø Dilettanter. Der var fuldt Hus, og de spillede klarede deres Roller fint og med megen Rutine. Trods Handling manglede Stykket den pikante Spænding. Flere indlagte Sange blev godt foredraget og vakte Jubel.

Byraadsvalget

er fastsat til Onsdag d. 15. Marts, Valgagationen er begyndt, og forhaabentlig lykkes det ogsaa denne Gang at faa sat dygtige og initiativrige Mænd ind i Byraadet, der kan raade Bod paa tidligere Fejlgreb og skaffe bedre Økonomi uden at det gaar alt for meget ud over Skatteyderne.

Køb paa Deres egen Egn.

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Kroner Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egns Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i en By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.

Frelsens Hær. Allinge

Fredag og Lørdag Vinterfest Kl. 8.
Fredag Underholdning af Harmo-
nikaspiller Oskar Linden.

Olsker Sygekasse

afholder ordinær Generalforsam-
ling i Forsamlingshuset Lørdag d.
25. Februar Kl. 6,30 med

- Dagsorden:
1. Beretning og Regnskabet.
 2. Forhandling om Kontingentet.
 3. Valg.
 4. Godkendelse af en Bestyrelses-
beslutning.
 5. Eventuelt.

Derefter Generalforsamling i
Begravelseskassen.

1. Regnskabet.
 2. Ændring af Kassens Vedtægt.
- Regnskaberne ligger til Eftersyn
hos Kassereren 5 Dage før Gene-
ralforsamlingen.

Bestyrelsen.

De i 1932 benyttede Sygekøn-
trolbøger skal indleveres til Best.
til Revision inden 22. Februar.

Brugt Tøj til Salg.

- 1 saa god som ny Kjole 40 Kr.
- 1 god Diplomat 20 Kr.
- 1 saa god som ny Diplomat-
Habit 110 Kr.

- 1 stor god brun Habit 70 Kr.
- 1 lille Parti blaa Vare, indkøbt
særlig billigt, sælges i Habitter
a Kr. 87—90, Værdi 110—115.
- 1 lille Parti i Habitter a 70 Kr.
- 1 Stk. Vinterfrakkestof, blaa Velur
sælges i Frakke (15 pCt. Rabat.)
Paa alt bestilt Arbejde i denne
Maaned gives god Rabat.

Køkken-Bouffet med Skab sæl-
ges billigt.

Skræder Ipsen, Allinge.
Tlf. 113.

TAK

for venlig Deltagelse
ved vor lille Dorethes
Begravelse.

Judith og Georg Jørgensen.

Roer og Halm til Salg.

Emil Nielsen, Lærkevej,
Allinge.

Gode Spisekartofler

er til Salg paa Nordholt.
Telefon Klemens 18.

En ung Pige

kan straks faa Plads.
Tlf. Allinge 144. Chr. Jørgensen.

Olsker Husmandsforening

Generalforsamling med sædvan-
lig Dagsorden afholdes Fastelavns-
mandag den 27 Febr. Kl. 4 Eftm.

Derefter festlig Sammenkomst
for Medl. med Husstand Kl. 7.
Konsulent Nielsen foreviser Lys-
billeder. — Entree 50 Øre.
Medlemskort fornyes.

Bestyrelsen.

Vintersprøjtning udføres

i Rutsker og Hasle.
Jens Hansen, Pilehøj.
Tlf. Rutsker 11 benyttes.

En stor Væder

er til Salg. Glasning udføres.
Niels Lind, Bæla.

Kvinder - Ægtefolk
Vi sender Dem gratis Bogen
om, hvorledes
Børnefødsler kan begrænses,
rigt illustr., udarb. af Læge
med Svar paa alle fortrol.
Spørgsmaal om Fødselskontrol samt vort
illustr. Ktlog. over hyge Artikler. Vedl. 50
Øre. Frim. t. Eksp.omk. og skriv til Syge-
plejemagasin Afdl. S.B., Vesterg. 3, Kbhvn.K.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.
Kontortid 9—12 og 2—4.
Renten af Indskud er paa
3 Mdrs Opsigelse 4,5 pCt. p. a
Alm. Sparekassetilkaar 4
Boxer udlejes.

Meddelelse fra Allinge Apotek.

Da det i den senere Tid er gaaet
meget smaat med at faa udsendte
Regninger betalt, vil jeg tillade mig
herigenem indtrængende at op-
fordre mine mange Skyldnere til
naar Optræderen kommer, at be-
tale den Medicin, som paa Kredit
er udleveret af Lægen i god Tro
til det ærede Publikums Betalings-
vilje og Betalingsevne. — De, der
ikke kan betale, maa naturligvis
henvende sig til deres Kommune
om Hjælp, naar det drejer sig om
Medicin.

Jeg haaber oprigtigt, at nærvæ-
rende Appel til mine Medmenne-
skers sunde Fornuft og gode Vilje
vil bevirke en Bedring, da jeg el-
lers nødsages til at træffe Dispo-
sitioner til en Ændring af For-
holdet med Hensyn til Udlevering
af Medicin paa Kredit til usolide
Betalere.

Ærbødigt
F. W. Madsen.

Hus med Hønseri

og 1,5 Td. Land Jord er meget
billig til Leje straks eller 1. Marts.
Henvendelse til Knud T. Svendsen,
Baadstadgaard. Rø.

Halm til Salg

hos Olsen, Kobbegaard, Østerl.

Kød, Flæsk, Pølser

modtages fremdeles til Røgning.
Hentes og bringes overalt.
Slagter Phillipsen, Sandvig, Tlf. 19.

Frugttræer

ønskes byttet med Foderroer og
Halm.

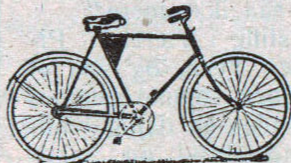
Hallelyst. Allinge.
Telefon Sandvig 6.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag.
Johanne Hansen, Lindepl.

Dynamit.

Sprængkrudt, Fæng hætter, Traad.
J. R. Hammer, Gudhjem.

Cykler
repareres
bedst og
billigt..

Allinge Cykleimport.
HENRY NIELSEN, Havnegade.

Et Parti

Dame-overtræksstøvler
udsælges til ca. halv Pris.

C. Larsen, Vestergade.

Klemensker.

Flere Sæt Træskostøvler og Træ-
bunde-Støvler, tørre gode Elle-
Træsko og en Del Skafte-støvler
(brugte) er til Salg. Nye Bunde i
Træsko. Reparationer udføres me-
get billigt.

Jeus E. Schou ved Klemens Kirke.

Ryg

„Blaa Shag“
(200 Gram 1 Kr.)

til Hverdag og
„Blaa Nøgle“
(50 Gram 50 Øre)

om Søndagen.

Faas hos alle
Købmænd og Cigarhandlere

Ca. 10 Kr. daglig

kan tjenes ved Salg af paategnede
Broderier og Hjemmearbejde.
Prøvearbejde. Prisliste sendes
overalt.

Haandgerningshuset, Aalborg.

Forsyn Dem nu

under Udsalget med et godt og varmt Uldtæppe.

Graa Uldtæpper fra 4 Kr.

Lyse, svære do. i ekstra store Størrelser.

Svære Floneltæpper fra 2 Kr.

Udsalget fortsættes endnu i 14 Dage.

Nordlandets Handelshus.

Det meddeles herved de ærede Kunder, at

Helvig Jørgensens Damefrisør-Salon

fortsættes uforandret.

Priserne er nedsat.

Haarvask 1 Kr.

Vandondulation 1 Kr.

Klipning 1 Kr.

Krølning 1 Kr.

Ærbødigt

Telefon 150

Kamma Kornum.

Telefon 150

Udsalget slutter.

Sidste Dag : Mandag den 20. Februar.

Magasin du Nords Udsalg

ved Victor Planck, Allinge.

Vi har mange Rester endnu.

Benyt derfor Lejligheden til at købe billigt.

Romuldstøj og Zephyr

til Forklæder og Dynebetæk i svær, ægte Kvalitet
fra 55 Øre m.

Et Parti svær, kipret Fløjl

udsælges for 150 Øre m.

Nordlandets Handelshus.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer
paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den
billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa
være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem
behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvit-
tering paa Postbrevet.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Ekstra søde og saftige Jaffa-Appelsiner

og spanske do. (Bjergfrugt) er hjemkommen.

Dem skulde De smage.

Marckmann, Hasle.

Spar Penge!

Bestil derfor **Habitten nu.**

Ca 30 Stk. Stof er fremlagt til m e
get nedsatte Priser.

C. Josefsens Skrædderi.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg.

AVERTER I NORDBORNHOLM

Kranse og Dekorationer
leveres hurtigt og billigt.
Ring til Allinge 46 eller 68 x
Lindgreen.

Artikler, der ønskes op-
taget i Nordbornholm, maa
indleveres senest Tirsdag.

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.

TAKKEKORT billigt.

Allinge Bogtrykkeri.

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.

WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg
Tilbud og Overslag gratis.

Marckmanns Bog- og Bladhandel

modtager

Annoncer og Tryksager

fra Hasle og Omegn til

Nordbornholms Bogtrykkeri.

Trykprøver forefindes.

Priser opgives.

Gornitzka, Allinge.

Køb danske Varer

og De gavner det

danske Landbrug og

Industri og skaffer

Arbejde til Landets mange arbejds-
løse.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a
5 kg (ca. 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, ønsker De
Afgang over Deres Ejendom forbudt,
har De fundet et Par Galoscher, skal
der være politisk Møde eller Bal, har
De Kreaturer til Salg eller vil De
løbe jaadanne, har De faaet nye Va-
rer hjem, paatager De Dem Reparati-
oner, har De startet en ny Forretning —
hvordan skal Folk faa faa det at vide,
hvis De ikke averterer i det Blad, som
virkelig læses.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr.
pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Fest

uden Sange er ikke
nogen rigtig Fest!
En Festsang kan ikke undværes
ved festlige Lejligheder, hvad en-
ten det nu er Sølvbryllup, Bryllup,
Konfirmation eller anden Familie-
eller Foreningsfest. — En Festsang
kalder det Humør frem, som skal
til, for at Festen kan blive vellyk-
ket. En saadan Festsang faar De i
Allinge Bogtrykkeri.

Vi sender Dem Nordbornholm hver Ugel

Husk derfor paa os, naar De
har et eller andet at avertere.

Annoncer kan indleveres
og betales til vor Repr. i
Hasle: Bog- og Bladhandler
Marckmann.

KONG LUDVIG DEN TRET- TENDE I NYT OG BEDRE LYS.

Det franske Udenrigsdepartement er nylig kommet i Besiddelse af nogle højst interessante Dokumenter. De bringer nemlig Forholdet mellem Kong Ludvig den Trettende og hans mægtige Minister Richelieu i et helt andet Lys. Det afgørende i disse Dokumenter er 113 Breve til Ministeren.

Gennem mangfoldige Generationer er Ludvig den Trettende blevet anset som en svag og føjelig Regent og nærmest at betegne som Richelieus Legetøj end som hans Hersker. Den Pakke Breve, som ved et tilfældigt Salg nu er erhvervet af det franske Udenrigsdepartement, vender op og ned paa den tidligere — ogsaa i Frankrig — gængse Opfattelse. Brevene har været opbevaret i Chantillys Arkiver og er blevet udgivet af Grev Beauchamps ved Condé's Museum. En af hans Kritikere, Gaston Schefer, skriver om denne Udgivelse bl. a.:

„Disse Breve har gjort det af med de gamle Historier om en Særling af en Monark med lav Intelligens og sin Ministers Lakaj.

I Rækken af Frankrigs Konger vil man nu — i Stedet for et blegt Spøgelse — staa overfor en Fyrste fuld af Vitalitet og med kongelig Holdning, fuldt paa Højde med Richelieu i Viljekraft, men hans Overmand i Opofrelse for sine Pligter.

Man anerkender Richelieus Dygtighed i diplomatiske Affærer, hans afballancerede Omdømme og Forstand, men i energisk Vilje var Kongen ham langt overlegen. Ludvig den Trettende er selv fuldstændig opmærksom paa, at Richelieu havde Egenskaber, som han ikke selv var i Besiddelse af. Men Samarbejdet imellem dem var i hvert Fald til Frankrigs Bedste. Og da Kongens egen Familie (deriblandt hans egen Moder Marie af Medic) sammensvor sig for at styrte Richelieu, var Kongen i al Hemmelighed med til at forstyrre disse Planer netop i det Øjeblik, da de Sammensvorne var sikre paa, at de skulde lykkes.

At Ludvig den Trettende staar for senere Tider som næsten ukendt, og maaske netop derfor som en mistænkt Person, mener man nu maa tilskrives hans store Beskedenhed.

Generaldirektør Knutsen

oplyser, at naar Sommer-Køreplanen træder i Kraft, kommer de gennemgaaende Vogne fra København til Strib. Folk behøver da ikke længer at staa ud ved Storebælt.

Udviklingen!

Paris' Byraad har vedtaget en Bevilling paa 50 Mill. Francs til nye Omnibusser, idet det er Hensigten at nedlægge en Række Sporvejslinjer. Man regner med, at den sidste Sporvogn vil være forsvundet inden Nytaar 1934.

Martin Luthers 450-Aars Fødselsdag.

Den 10. November er det 450 Aar siden den store Reformator Martin Luther fødtes i Eisleben. I denne Anledning agter de tyske Luther-Byer Eisleben, Mansfeld, Wittenberg, Erfurt, Eisenach, Halle, Magdeburg o. m. a. at fejre et Luther-Mindeaar med Mindeudstillinger, Lutherfester, Festspil osv. I Forbindelse hermed bliver der arrangeret Rundrejser til forskellige Luther-Mindepladser.

Et Minde.

Til Minde om den første Flyvning er en Granitblok rejst i Kitty Hawk i De forenede Stater paa det Sted, hvor Wilbur og Orville Wright i 1903 efter talrige Svæveforsøg foretog deres første vellykkede Flyvning med en Maskine tungere end Luften, drevet ved Benzin.

EN STRID OM EUROPAS YNG- STE PRINSESSE.

Der er udbrudt en diplomatisk Krig mellem Paven og det bulgarske Kongehus. Grunden er den, at Kong Boris forleden lod den lille nyfødte Prinsesse Marie Louise døbe efter det græsk-katolske Ritual nogle faa Timer før Barnets Bedstemoder, Dronning Helena, ankom fra Rom.

I den Anledning indfandt den pavelige Nuntius i Sofia sig hos Bulgariens Premierminister og nedlagde Pavens Protest. Ministeren svarede koldt, at det var Kong Boris' og det bulgarske Folks Ønske, at den lille Prinsesse skulde opdrages i den græsk-katolske Tro.

Den pavelige Nuntius, hvis Navn er Roncalli, blev rasende over dette Svar og henvendte sig til Kongen. Han erklærede, at Paven aldrig vilde have givet sin Tilladelse til Ægteskabet mellem Kong Boris og Prinsesse Giovanna af Italien i 1930, om han havde tænkt sig Muligheden af, at Bulgarien vilde bryde Overenskomsten om at Kongeparrets Børn skulde opdrages i den romersk-katolske Tro.

Kongen svarede imidlertid, at det var Regeringens, Folkets og Kongens Ønske, at Barnet skulde være græsk-katolsk.

De katolske Blade i Wien meddeler, at Roncalli vil blive trukket tilbage til Rom, og at Paven ikke agter at sende nogen ny Mand i hans Sted.

Den unge Dronning og det lille Barn har det udmærket, og Dronning Helena af Italien, som bor paa det kongelige Slot, skal være henrykt over sit lille Barnebarn.

MIRAKLER I ET KAPEL VED HEIDELBERG?

Tusinder af Pilgrimme valfarter i disse Dage til et lille Kapel i Altwielsloch, en lille Landsby i Nærheden af Heidelberg i Tyskland, idet det paastaas, at der sker Mirakler i Kapellet. Første Gang man opdagede Miraklerne, var i November ifjor. Over Alteret i Kapellet findes et Billede, malet paa Sten, og som forestiller Kristus liggende med lukkede Øjne i en Grav, medens en Engel svæver over ham. En 60-aarig Kvinde, som den paagældende Dag stod foran Alteret, paastaar, at hun pludselig saa Kristus' Øjne aabne sig.

Rygtet spredte sig med Lynets Hurtighed i Nabolaget, og siden har Kapellet været belejret af troende og nysgerrige Mennesker. Mange paastaar, at de har set Miraklet gentage sig, og der har været Scener, hvor Folk er besvimet af Bevægelse.

De kirkelige Myndigheder har indtil nu ikke taget Stilling til Sagen, men det har ikke haft nogen som helst Indflydelse paa Pilgrimme, af hvilke de fleste er Bønder eller Tobaksarbejdere fra Distriktet.

Altwielsloch-Kapellet var i gamle Dage knyttet til Slottet. Det anslaaes til at være ca. 500 Aar gammelt. For to Aar siden opdagede man under en Restaurering værdifulde Fresco-Malerier i Kapellet, og samtidig blev ogsaa Kristus-Billedet restaureret.

Replikskifte.

En Tilrejsende spurgte en ældre Chauffør paa Landet, der kørte en endnu ældre Bil:

— Hvor meget koster det at køre i den Møgkaret der?

— Det kommer an paa, hvor langt Møget skal køres, lod Chaufføren raske Svar.

SIR MALCOLM CAMPBELL VIL SÆTTE EN NY REKORD.

Den verdensberømte engelske Automobilist, Sir Malcolm Campbell, der som bekendt i Februar 1932 satte Verdensrekord i Hastighed for Biler, idet han med sin „Blaa Fugl“ opnaaede en Fart af 335 Kilometer i Timen, har i de sidste Maaneder truffet Forberedelser til at slaa sin egen Rekord. Han har ladet sin Vogn ombygge. saa han er i Stand til at faa omkring 1000 HK mere ud af Maskinen. Endvidere har han sat en ny Rolls-Royce 12 Cylinder Motor i, og foretaget nogle andre, mindre Forandringer. Bilen blev nylig sendt fra Værkstedet til Sir Malcolms Hjem i Surrey og blev straks afprøvet paa Landevejen. En af de nærmeste Dage bliver den sendt til Amerika, hvor den fremragende Bilist i nær Fremtid vil forsøge at slaa sin egen Rekord.

En Kop varm The

Herren Mash kunde ikke betydes som nogen Skønhed. Men hun var straalende ung, fuldtud moderne, af fremragende god Opdragelse, forbavsende velbevandret i den nyeste amerikanske Literatur, og holdt hun Selvskaber, bestod de altid i en herlig Blanding af virkelig betydende Navne og mærkelige Mennesker, som hun selv havde „opdaget“, Kunstnere og lignende, hvoraf mange var ganske umulige, andre dog i det mindste præsentable, og atter andre hele Perler af Underholdningstalent.

Helen havde været gift i to Aar og havde en henrivende lille Unge. Hendes Mand forgudede hende. De var rige, og Helen nægtede sig ikke ret mange Ting. Hendes elegante Auto holdt foran de dyreste Butikker, og hun elskede at købe ind. Den gamle Antikvitetshandler i Curzonstreet havde altid noget ganske særlig interessant at vise hende, og han havde en sjælden forretningsmæssig Evne til at fortælle hende, at kun faa af hans Kunder sad inde med saa megen Forstand paa at vurdere et virkelig smukt Stykke som hun.

I Dag var Helen standset ved en henrivende lille Emailledaase. Men 1000 Dollars — selv om man var rig! „Nej, men De kan jo holde den nogle Dage, jeg vil tænke over det!“

Og nu stod hun udenfor Butiksdøren og var begyndt at „tænke over det“. Det var sen Eftermiddag, Vinter med væmmelig Ruskregn. Luften var kold og bitter, og Lysene fra Gadens Buelamper og fra Husene blinkede helt bedrøveligt gennem Mørket. Hurtigt ilede Mennesker forbi, dækkende sig under Paraplytagene. Helen følte sig underlig beklemt og uhyggelig tilpas. Men heldigvis — der stod jo hendes Bil, kun faa Skridt havde hun at gaa, saa vilde hun sidde lunt og blødt og skærmet imod det raa Vejr. Det skulde blive yndigt at komme hjem til en god, varm Kop Eftermiddags-te. Hun vilde netop tage det første Skridt ud fra Butikkens Læ. Da dukkede tæt ved hendes Side en spinkel, ung Pige frem, og en Stemme, der lød som et Suk, som en sagte Hulken, naaede hende: „Frue, vil De ikke nok give mig Penge til en Kop Te?“

Der var noget ærligt og oprigtigt i denne Stemme. Den var ikke en professionel Tiggers.

„Har De slet ingen Penge?“ spurgte Helen. „Slet ingen?“

Helen stirrede gennem Halvmørket paa den fattige Skikkelse, og den unge Pige stirrede igen. En ganske ung Skabning, yngre endnu end Helen selv, og med meget store Øjne. Forfrosne røde Fingre holdt et fattigt og altfor tyndt Overstykke sammen om en Skikkelse, der rystede af Kulde og saa ud, som var den trukket lige op af Vandet. Hvor mærkeligt, tænkte Helen, hvor overordentlig mærkeligt! Og pludselig syntes hun, at hun var ved at opleve et helt Eventyr.

Hvad om hun tog denne stakkels Pige med sig hjem? Om hun gjorde saadan noget ganske uventet, som man ellers kun læser om i Romaner? Det vilde være frygtelig interessant. Og hun hørte allerede sig selv fortælle sine forbløffende Veninder: Jeg tog hende ganske simpelt med mig hjem!

Helen begyndte at gaa hen mod Bilen, og til den frysende Skikkelse ved sin Side sagde hun: „Kom med. Vi drikker Te hjemme hos mig.“

„Det ... det kan ikke være Deres Alvor, Frue.“

„Vist saa. Kom nu. De gør mig en Glæde derved.“

Den unge Pige greb Helens Arm og saa hende nervøst i Øjnene: „De vil da ikke bringe mig til Politiet?“ stammede hun.

„Hvorfor skulde jeg dog gøre det?“ lo Helen. „Nej, jeg vil bare tage Dem med ind i Varmen, og jeg vil høre paa alt, hvad De har lyst at fortælle mig, naar vi sidder hyggeligt sammen.“

Chaufføren aabnede Døren, og et Øjeblik senere gled Vognen lydløst gennem Regnen. Helen havde nær sagt: „Nu har jeg dig!“ Men naturligvis vilde Meningen dermed have været, den allerbedste — og hun sagde det nu slet ikke, men nøjedes med i Smug at mønstre sin Fange. Og hun lovede sig selv, at nu skulde hun rigtigt bevise, at der stadig kunde ske uventede Ting selv for en fattig lille Kvinde.

De gik gennem Hallen og op ad Trappen til Helens smukke, kostbart udstyrede Værelse. Den Fremmede blev som bedøvet staaende i Døren. Men Helen raabte: „Kom nu blot!“ og trak en bred Lænestol hen foran Kaminen. „Sid nu ned og varm Dem. De ser saa skrækkelig kold ud.“ Halvt modstræbende lod Gæsten Helen tage sit vaade Overtøj og Hatten. Helen stod raadvild og lod saa det altsammen ligge paa Gulvet. Hun greb en Cigaret og vilde netop tænde den. Da sagde den unge Pige hurtigt og med besynderlig sagte Stemme: „Tilgiv mig — men jeg besvimer, hvis jeg ikke snart faar noget at spise.“ Og hun brast i Graad. „Min Gud, hvor er jeg tankeløs!“ Helen styrtede til Ringeapparatet og forlangte Te hurtigst. Hun knælede ved Lænestolen og trøstede den lille Stakkelt, der endelig overgav sig: „Jeg kan ikke mere, jeg holder det ikke ud længere, jeg tager Livet af mig, jeg kan ikke blive ved saadan.“ — „Men nu er alt jo godt“, forsikrede Helen. „Jeg vil sørge for Dem. Det lover jeg Dem. Græd saa ikke mere.“

Der blev stille i Værelset. Pigen kom med Teen, og paa et hyggeligt Bord opmarcheredes foran Lænestolen en dejlig Samling af Smørrebrød og Sandwiches. Den unge Pige spiste glubende, og Helen, som taktfuldt saa til andre Sider, passede sit Snit til at fylde Tekoppen hver Gang den var bleven tømt. Virkningen af Maaltidet var vidunderlig. Da Tebordet blev rullet til Side, var det en ganske for-

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir Kvitteringer.

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Aktieselskabet Hasle Bank

modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

vandlet Skabning, der laa mage- ligt henslængt i Lænestolen og stirrede ind i Kaminilden. Helen tændte en ny Cigaret. Nu var Øjeblikket kommet, da hun rigtig skulde tale med denne fremmede, pjuskede Fugl. „Det er vist længe siden, De har faaet et ordentligt Maaltid,“ begyndte hun stille.

Men i samme Nu aabnedes Døren. „Helen, maa jeg komme ind?“ Det var Harry, hendes Mand. „Aah, undskyld, jeg vidste ikke,“ sagde han og blev staaende med et forundret Blik. „Det er,“ sagde Helen, „min Veninde“ ... „Frk. Smith,“ fuldendte Gæsten roligt. „Ja, vi har lidt at tale sammen om.“ — „Naturligvis!“ — Henrys Blik blev hængende ved Klædningsstykkerne paa Gulvet, mens han gik hen til Kaminen. — „Et afskyeligt Vejr! Tror du, Frk. Smith vil undskylde dig, mens du et Minut taler med mig inde i Biblioteket?“ Et Par store Øjne mødte hans, og Helen svarede: „Naturligvis!“

„Hør engang,“ sagde Henry, da de var alene, „hvad betyder dette? Hvem er hun, og hvad er hun?“

„Jeg har fundet hende paa Gaden og taget hende med hjem.“

„Men hvad i Himlens Navn vil du stille op med dette Fund?“

„Jeg vil beholde hende hos os, sørge for hende, og det maa du hjælpe mig med.“

„Min kære Pige,“ svarede Henry, „du synes altsaa at være blevet en lille Smule forrykt.“

„Er det dig virkelig ikke nok, at jeg har til Hensigt at gøre en god Gerning? Og jeg har nu engang besluttet mig ... fast og bestemt.“

„Ja saa,“ sagde Henry, „saa er det selvfølgelig ikke noget at tale om. Saa beholder vi hende.“ Han skar langsomt Spidsen af en Cigar og fortsatte derefter med varm Overbevisning: „Iøvrigt er hun forbløffende smuk.“

„Smuk?“ Helen blev saa overrasket, at hun rødmede. „Synes du virkelig?“ — Henry strøg en Tændstik. — „Simpelthen henrivende. Jeg var ganske væk i hende, straks jeg kom ind til jer. Du maa endelig lade mig vide, om Frk. Smith spiser til Middag hos os, saa jeg i Tide kan faa mig klædt om.“

„Du er en snurrig Fyr,“ sagde Helen og gik — men ikke tilbage til sit Værelse. Hun satte sig ved Skrivebordet i Boudoirret og gav sig til at tænke — „Smuk! Simpelthen henrivende! Ganske væk i hende!“ Helens Hjerte galopperede. Hun greb sin Checkbog. Men en Check vilde vist ikke være paa sin Plads her. Hun trak en Skuffe frem og samlede en Haandfuld Dollarsedler op. Hun vejede en Hundreddollarseddel i Haanden. Nej, det var for meget. Hun tog to Tidollarsedler og krøllede dem diskret sammen mellem Fingrene. En halv Time senere kom Helen atter ind i Biblioteket. Henry sad der endnu.

„Jeg vilde bare sige,“ begyndte hun, at Frk. Smith desværre ikke kunde spise hos os i Aften.“

Henry lagde en Bog fra sig: „Det var virkelig kedeligt. Havde hun maaske en anden Aftale?“

Helen satte sig paa hans Knæ: „Hun vilde nu absolut gaa — jeg gav naturligvis den stakkels Pige en lille Skilling med paa Vejen. Men imod hendes Vilje kunde jeg dog ikke godt beholde hende her, vel?“ spurgte hun sagte. „Elsker du mig, Henry?“

„Uendeligt!“ Han trykkede hende varmt til sig og blev belønnet med et Kys.

„Jeg saa i Eftermiddag en henrivende gammel Emailledaase. Men den koster 1000 Dollars. Synes du ikke, den er for dyr? — eller maa jeg alligevel faa den?“

Henry gængede hende blidt paa sine Knæ: „Selvfølgelig maa du det, din lille Ødeland.“

Men det var slet ikke det, hun havde villet spørge om.

„Henry,“ hviskede hun og trykkede sit vifriserede Hoved ind til hans Bryst. „Henry, er jeg smuk og henrivende?“